

شماره ۲۰۵۲ - ج

تاریخ ۱۳۸۹ / ۲ / ۲۸

پیوست

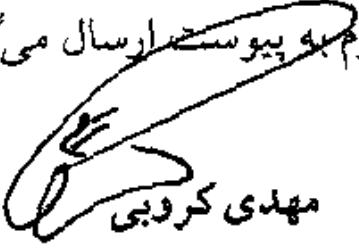
جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

بیت

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۸۱، ۱۱، ۵۸ صبح
تاریخ ثبت: ۸۱، ۲، ۲۸ عصر
اقدام کننده:

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۲۵۸۵۵/۵۱۷۸۰ مورخ ۱۳۸۰/۱۱/۱۴ دولت در مورد موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت سلطان نشین عمان که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۸۱/۲/۱۸ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد.

مهدی کروی
رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترتیس

پست

شماره ۴۰۵۶ - ۵

تاریخ: ۲۸ / ۲ / ۱۳۸۹

پست

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۸۱۱۱۵۸
تاریخ ثبت: ۸۱ / ۲ / ۱۳۸۹
اقدام کننده: عصر

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت سلطان نشین عمان

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت سلطان نشین عمان مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.
تبصره - ارجاع اختلافات موضوع مواد (۱۲) و (۱۳) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت سلطان نشین عمان

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت سلطان نشین عمان که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می شوند،
با علاقه مندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت،
با هدف به کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه گذاری و نیز
ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۰۵۲
تاریخ ۲۸ / ۲ / ۱۳۸۹
پست

مبتنی

یکدیگر،

و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاران، اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو
یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به کار رفته به شرح زیر خواهد بود:

۱ - اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارائی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه‌پذیر خوانده می‌شود) به کار گرفته شود:

الف - اموال منقول و غیرمنقول و حقوق مربوط به آنها از قبیل حق رهن، حق حبس و وثیقه.

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.

پ - مالکیت نسبت به پول یا هر عملیات مرتبط با سرمایه‌گذاری که دارای ارزش اقتصادی باشد.

ت - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، نمونه‌های بهره‌وری، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

ث - حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.

تغییر تصویب شده در شکل دارائی‌های سرمایه‌گذاری شده در ماهیت آنها به عنوان سرمایه‌گذاری تأثیری نخواهد داشت.

۲ - اصطلاح «سرمایه‌گذار» عبارت از اشخاص زیر است که در چارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری کنند:

الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد اتباع آن

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترتیس

شماره ۴۰۵۲

تاریخ: ۲۲/۱/۱۳۸۹

پوست

بیتجاری

طرف متعاقد به شمار آیند و تابعیت طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا نباشند.
ب - اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف متعاقد تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیتهای آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۳ - اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه گذاری حاصل شده باشد و به ویژه، اما نه منحصرأ، شامل سود، سود تسهیلات مالی، عواید سرمایه، سود سهام، کارمزد و حق الامتیاز می باشد.

۴ - اصطلاح «قلمرو» در مورد هر یک از طرفهای متعاقد حسب مورد به معنی قلمرو جمهوری اسلامی ایران یا قلمرو سلطان نشین عمان است.

ماده ۲ - تشویق سرمایه گذاری

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد اتباع خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق و شرایط مساعد را برای آنها فراهم خواهد کرد.

۲ - هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری اتباع طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم آورد.

ماده ۳ - پذیرش سرمایه گذاری

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۲ - هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه گذاری، کلیه مجوزهای راکه طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر ترخیص

شماره ۲۰۵۲

تاریخ ۱۳۸۱ / ۲ / ۲۸

پست

مبتنی

ماده ۴ - حمایت از سرمایه گذاری

۱ - سرمایه گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاقد سرمایه پذیر و رفتار منصفانه‌ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران هر کشور ثالث در شرایط مشابه نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود.

۲ - هر طرف متعاقد نباید با اعمال تبعیض آمیز و غیرموجه به نگهداری، استفاده، بهره‌مندی یا فروش سرمایه گذاریهای انجام شده توسط سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر لطمه وارد نماید.

۳ - چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا نهاد منطقه‌ای مشابه و یا ترتیبات راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، حقوق و مزایای خاصی را به یک یا چند سرمایه گذار کشور ثالث اعطاء کرده و یا در آینده اعطاء کند، ملزم به اعطای حقوق و مزایای مزبور به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶ - مصادره و جبران خسارت

سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران هر طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر نباید مورد ملی شدن، مصادره یا اقداماتی با اثرات مشابه ملی شدن یا مصادره (که از این پس مصادره نامیده می‌شوند) قرار گیرد مگر این که اقدامات مزبور به خاطر یک هدف عمومی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترش

شماره ۲۰۵۲

تاریخ ۱۳۸۱ / ۲ / ۲۸

پوست

بیتسابی

باشد. مصادره باید به موجب فرآیند قانونی، به روشی غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت سریع، مناسب و مؤثر خسارت انجام پذیرد. این خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه گذاری مصادره شده بلافاصله قبل از اعلام مصادره یا آگاهی عمومی از آن باشد و در صورت تأخیر در پرداخت، شامل هزینه ناشی از آن، از تاریخ مصادره خواهد شد.

ماده ۷ - زیانها

سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاهد که سرمایه گذاری های آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاهد دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری برخوردار خواهند بود که نسبت به رفتار طرف متعاهد مزبور با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث (هر کدام که مساعدتر باشد) نامساعدتر نباشد.

ماده ۸ - بازگشت و انتقال سرمایه

۱ - هر یک از طرفهای متعاهد با حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به صورت آزاد و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:

الف - عواید.

ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری.

پ - حق الامتیازها و حق الزحمه های مربوط به قراردادهای انتقال فن آوری.

ت - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۶) و (۷) این موافقتنامه.

ث - اقساط وامهای مربوط به سرمایه گذاری، مشروط بر آن که از محل عملکرد

سرمایه گذاری پرداخت شود.

ج - حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه گذار که پروانه کار

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۰۵۲

تاریخ ۱۳۸۹ / ۲ / ۲۸

پست

مبتنی

مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا باشند.

چ - وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۲).

۲ - جز در صورتی که با سرمایه‌گذار به نحو دیگری توافق شود، انتقالات فوق

بایستی بدون تأخیر، به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری در تاریخ انتقال انجام پذیرد.

ماده ۹ - جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چارچوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری یک سرمایه‌گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه‌گذار شود:

الف - جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد.

ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته

است، نخواهد بود.

پ - اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر براساس ماده (۱۲) این

موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - رعایت تعهدات

هر یک از طرفهای متعاقد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه‌گذارهای

اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر تقبل نموده است، تضمین می‌نماید.

ماده ۱۱ - دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد سرمایه‌گذاری‌های اعمال می‌شود که به تصویب مرجع

صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه‌پذیر برسد.

مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترش

شماره ۲۰۵۲
تاریخ ۱۳۸۱ / ۲ / ۲۸
پست

مبتنی

اقتصادی و فنی ایران است و یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود.

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاقد

و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر

- ۱ - هر اختلاف مربوط به یک سرمایه گذاری بین یک طرف متعاقد و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر باید در صورت امکان به صورت دوستانه حل و فصل شود.
- ۲ - در صورتی که این اختلاف ظرف مدت شش ماه از تاریخ درخواست کتبی برای حل و فصل اختلاف به نحو مذکور در بند (۱) این ماده حل و فصل نشود، سرمایه گذار می تواند به اختیار خود اختلاف را برای حل و فصل به دادگاههای داخلی طرف متعاقد سرمایه پذیر یا به یک دیوان داوری ویژه که به موجب قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال) تشکیل می شود ارجاع دهد.
- ۳ - ارجاع اختلاف به داوری توسط یک طرف متعاقد باید با رعایت قوانین و مقررات آن طرف متعاقد صورت گیرد.

ماده ۱۳ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

- ۱ - کلیه اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن، ابتدا از طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفهای متعاقد می تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه ای برای طرف متعاقد دیگر، موضوع را به یک هیأت داوری سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک سر داور ارجاع نماید.
- در صورت ارجاع امر به داوری، هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می کند و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترتشریح

شماره ۲۰۵۲

تاریخ ۱۳۸۱ / ۲ / ۲۸

پوست

مبتنی

چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند، هر یک از طرفهای متعاقد می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. سرداور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۲ - در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ یک از طرفهای متعاقد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳ - هیأت داوری با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده اند، آئین و محل داوری را تعیین خواهد نمود.

۴ - تصمیمات هیأت داوری برای طرفهای متعاقد لازم الاتباع است.

ماده ۱۴ - اعتبار موافقتنامه

۱ - این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲ - این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر این که اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آن که یکی از طرفهای متعاقد شش ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن، موضوع را به طور

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترتوس

شماره ۲۰۵۲
تاریخ ۱۳۸۱ / ۲ / ۲۸
پست

میتعالی

کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند.

۳ - پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه‌گذاریهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

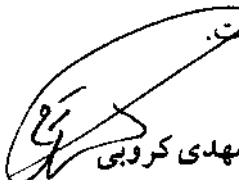
ماده ۱۵ - زبان و تعداد متون

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای عربی، فارسی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک می‌باشد.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ یازدهم آذرماه یکهزار و سیصد و هشتاد مطابق با دوم دسامبر ۲۰۰۱ به امضاء نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و سلطان نشین عمان رسید.

از طرف دولت سلطان نشین عمان از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزده ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ هجدهم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و یک مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است.

مهدی کروبی
رئیس مجلس شورای اسلامی